

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 201/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej JELENČÍK A PARTNERI advokátska kancelária, s. r. o., Tatranská 49, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-45C/52/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-45C/52/2022 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje vysloviť príkaz konať bez zbytočných prietahov, priznať finančné zadostučinenie a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 26. augusta 2022 podala žalobu o odstránenie stavby a vypratanie nehnuteľnosti, o ktorej mestský súd rozhodol rozsudkom z 28. novembra 2023 tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Označený rozsudok nadobudol právoplatnosť 30. decembra 2023. Sťažovateľka svoj nárok na náhradu trov konania riadne vyčíslila podaním doručeným 11. decembra 2023 a z dôvodu nečinnosti mestského súdu aj urgovala podaním z 11. júla 2024. Napriek uvedenému mestský súd dosiaľ nerozhodol o výške náhrady trov konania v napadnutom konaní.

3. Na základe uvedeného a s poukazom na skutočnosť, že súd mal rozhodnúť o výške náhrady trov konania v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, sťažovateľka

namieta neprimeranú dĺžku napadnutého konania a je toho názoru, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušovaniu jej označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd, vychádzajúc z opisu priebehu napadnutého konania, je toho názoru, že mestský súd nepostupoval plynulo, bez prieťahov, ale intenzita zbytočných prieťahov v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania nedosiahla intenzitu potrebnú na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky.

6. Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

7. Vzhľadom na uvedené, celkovú dĺžku napadnutého konania pred mestským súdom (nepresahujúcu 3 roky), skutočnosť, že vo veci samej už mestský súd právoplatne rozhodol, a berúc do úvahy otázku, čo je v hre (suma 393,62 eur), ústavný súd dospel k názoru, že nečinnosť mestského súdu v tejto chvíli nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky. Preto ústavnú sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 7/2015).

8. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu